

Hem>Familjefrågor och arv>Arv>Arvsrätt

Arvsrätt

Cypern

Faktabladet har tagits fram i samarbete med rådet för notarier i EU (CNUE).

1 Hur upprättas ett förordnande om kvarlåtenskap (testamente, gemensamt testamente, arvsavtal)?

Den nationella lagstiftningen innehåller i princip inga bestämmelser om gemensamma testamenten. Det som faktiskt sker är att makarna, när de upprättar sina testamenten, kan utse varandra till sina universalarvingar.

Testamenten upprättas och verkställs i enlighet med artikel 23 i kapitel 195.

Testamenten ska vara skriftliga och undertecknade av testatorn eller av en annan person på testatorns begäran och i hans eller hennes närvaro. De ska även undertecknas inför minst två samtidigt närvarande vittnen, som kan bekräfta testamentet i testatorns närvaro. Om testamentet består av mer än en sida ska alla sidor undertecknas eller paraferas.

2 Bör förordnandet registreras och i så fall hur?

Ett testamente kan antingen

- a) lämnas in till registreringsenheten i testatorns provins, i enlighet med bestämmelserna i artikel 9 i kapitel 189,
- b) förvaras hos testatorns advokat, eller
- c) förvaras av testatorn själv eller av någon annan person som han eller hon utser.

3 Finns det restriktioner vad gäller rätten att fritt förordna om sin kvarlåtenskap (t.ex. laglott)?

Principen om laglott ingår i den nationella lagstiftningen och regleras i artikel 41 i kapitel 195. Artikel 51 i kapitel 195 är också relevant.

Barn har rätt att dela upp till 25 % av kvarlåtenskapens nettovärde. Om det inte finns något barn men en efterlevande make eller förälder (far eller mor) har de rätt att dela upp till 50 %, medan arvet i alla andra fall kan överlätas i sin helhet.

4 Vem ärver, och hur mycket, om det inte finns något förordnande om kvarlåtenskap?

I avsaknad av ett förordnande om kvarlåtenskap kommer arvet att överlätas i enlighet med bestämmelserna i artikel 44 ff. i kapitel 195.

Om det finns efterlevande barn och make fördels arvets nettovärde mellan dessa i lika lotter. Om det inte finns några barn eller släktingar i nedstigande led utökas makens andel, beroende på om det finns andra släktingar intill fjärde släktskapsled. Om det finns syskon eller föräldrar till den avlidne uppgår makens andel till 50 % av nettovärdet, och om det inte finns några släktingar intill fjärde släktskapsled har maken rätt till tre fjärdedelar av arvet. I alla andra fall tillfaller hela kvarlåtenskapen maken.

5 Vilken typ av myndighet är behörig när det gäller

5.1 arvsrättsliga frågor?

5.2 att ta emot en förklaring om avstående från eller accept av arv?

5.3 att ta emot en förklaring om avstående från eller accept av legat?

5.4 att ta emot en förklaring om avstående från eller accept av laglott?

I alla ovanstående fall är behörig myndighet distriktsdomstolen där testatorn/den avlidne hade sin sista hemvist.

6 Ge en kort beskrivning att förfarandet för att göra upp arvsfrågan enligt nationell lag, inklusive avveckling av egendom och fördelningen av tillgångar (detta omfattar information om huruvida arvsförfarandet inleddes av en domstol, annan behörig domstol eller på eget initiativ).

Ingivande av ansökan.

Inlämning av ett tillfälligt undantag som godkänts av skatteregistratören.

Utfärdande av koncessionshandling.

Registrering av bouppteckning.

Avbetalning av eventuella skulder i kvarlåtenskapen, inbegripet skatteskulder.

Fördelning av kvarlåtenskapen.

Registrering av slutredovisning.

Den nationella lagstiftningen innehåller inga bestämmelser om arvsförfaranden som inleddes av domstolen på eget initiativ.

7 Hur och när blir någon arvtagare eller testamentstagare?

En person kan bli arvinge om han eller hon är släkt med den avlidne upp till den sjätte släktskapsgraden. Artikel 44 ff. i kapitel 195 och första och andra bilagan till kapitel 195 innehåller relevanta bestämmelser.

En person kan bli arvinge om testatorn tilldelar honom eller henne egendom i sitt testamente.

8 Är arvtagarna ansvariga för den avlidnes skulder och om ja, under vilka villkor?

Enligt den nationella lagstiftningen är arvingar inte ansvariga för den avlidnes skulder. Skulder regleras endast med hjälp av kvarlåtenskapen, som fördelas mellan arvingarna/legatarierna först när skulderna (inbegripet skatteskulder) har betalats. Artiklarna 41 b och 42 i kapitel 189 innehåller relevanta bestämmelser.

9 Vilka handlingar och/eller vilken information krävs vanligtvis för registrering av fast egendom?

Om termen *registrering* av egendom innebär överföring av den avlidnes egendom till arvingarna/legatarierna krävs följande dokument:

Koncessionshandlingen.

Ett intyg om att skatteskulder reglerats, utfärdat av skatteregistratören, och godkännande av överföringen av egendomen.

Intyg om reglering av skatteskulder avseende fast egendom/realisationsvinst.

Kvitto på och intyg om betalning av kommunala avgifter och avloppsavgifter samt en försäkran på heder och samvete från bouppteckningsmannen och/eller testamentsexekutorn avseende fördelningen.

Andra eventuella handlingar som begärs av fastighetsregistret och/eller skatteregistratören.

9.1 Är det obligatoriskt, eller obligatoriskt på begäran, att utse en boutredningsman? Om det är obligatoriskt eller obligatoriskt på begäran, vilka steg ska i så fall vidtas?

För fördelning av kvarlåtenskapen måste en boutredningsman utses. Detta förordnande sker på begäran genom domstolsbeslut. Ansökan om förvaltning görs i enlighet med kapitel 189, inbegripet men inte begränsat till artiklarna 18, 19, 20, 29 och 49, samt kapitel 192. Ansökan ska åtföljas av en edsvuren försäkran från den tilltänkta boutredningsmannen eller testamentsexekutorn, en edsvuren försäkran från en borgensman, om detta krävs, och säkerhet, om detta krävs. Den ska även åtföljas av ett intyg om dödsfall och arv som utfärdats av kommunchefen i det område där den avlidne var bosatt, samt av arvingarnas samtycke till utnämmandet av en boutredningsman. I alla övriga avseenden ska det förfarande som beskrivs i fråga 6 följas.

9.2 Vem är behörig att verkställa förordnande om den avlidnes kvarlåtenskap och/eller har rätt att ha hand om boutredningen?

Rätten att verkställa den avlidnes förordnande om kvarlåtenskap ges till testamentsexekutorn. Om denne avlider eller inte är intresserad ges rätten till en person med ett rättsligt intresse i kvarlåtenskapen, t.ex. en legatarie eller arvinge.

9.3 Vilka befogenheter har en boutredningsman?

Boutredningsmannens befogenheter beskrivs i artikel 41 i kapitel 189.

10 Vilka handlingar utfärdas vanligtvis enligt nationell lagstiftning under eller efter ett arvsmål för att bevisa förmånstagarnas ställning och rättigheter? Har de särskilda bevisvärden?

Dessa handlingar är den koncessionshandling i vilken boutredningsmannen och/eller testamentsexekutorn utses. Namnen på arvtagarna anges i ansökan om förvaltning och/eller godkännande av testamentet och i det intyg om dödsfall och arv som utfärdats av kommunchefen i det område där den avlidne senast var bosatt.

Den här webbsidan hör till portalen [Ditt Europa](#).

Du får gärna [lämna synpunkter](#) på innehållet

This webpage is part of an EU quality network

Senaste uppdatering: 02/04/2024

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.